

VALAŠSKO-MILOŇOVÁ, sobota 2. října 2021

JSOU DNY, KDY SVÍTÁ O NĚCO DŘÍV...

...je mnoho pátků nemnoho jar, však dnů kdy svítá o něco dřív, těch je jen pár..

Tento notorický známý, až stupidní text písně, (byť postarší hit, vyvolávající vzpomínky na mé zašlé mládí...) , mě napadá při hodnocení tohoto, dle mého názoru, nesmírně zajímavého a skvělého zájezdu. Výlet po dlouhé době , snad „několika stovek světelných let“ nucené výluky, zorganizovala a vedla VELKÁ TROJKA, tedy nápad, trasa - předseda oddílu Bohumil Bartoš, řečený „Bohoušek“, Bohouš Šnajdr - skvělý turistický pábítel, lamač ženských srdcí - a jeho nejlepší , nejvýkonnější „první sekretářka“ Ivana.

Bohoušek ochořel, takže vedení zájezdu předal Bohoušovi. Dobrá volba. Ten, s pečlivostí mu danou, se svou neméně pečlivou sekretářkou, prošel trasu nanečisto týden předem, takže zabloudit bylo prakticky nemožné. (No zabloudit na trase dle jeho pokynů plánovanou - to mohu dokázat jen já! Málem se mi to povedlo, ale hlídal mě!).

V přenádherném dnu vrcholného babího léta jsme procházeli nenáročnou trasou, malebnou krajinou, líbeznými kopečky valašských Beskyd, s nádhernými výhledy, jak se říká panoramaty, alespoň pro mě naprosto „zabudnutou „ končinou, s místy, kde „genius loci“ byl snad všudypřítomný. Byl jsem doslova unešen.

Když k tomu přidám , jako ostatně vždy, kamarádkou partu a setkání s budoucím velkým turistou, zcela určitě budoucím předsedou Sršňů(sic!), zatím patnáctiměsíčním vnukem Ovšáků Arturkem v cíli – žasnul jsem nad kouzelným dnem a děkoval nebesům. Nechci plýtvat slovy – zkusím pár foto...:

Všichni se už těší na zájezd, sraz na klasickém nástupním místě busu.

Skvělá nálada byla již od prvního okamžiku, obvyklém srazu před radnicí a samozřejmě v buse!

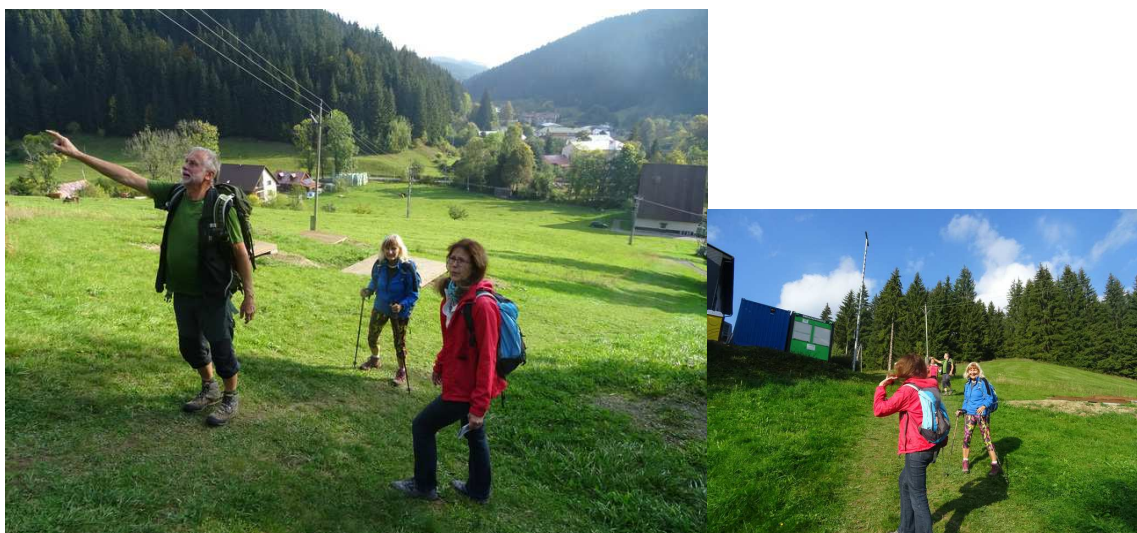

Ostřílený vedoucí Bohouš nás správně zavedl hned po ránu do hospody. Tedy- honosného hotelu s honosnými cenami- ale co už!

Nástupem do restaurace, kde upjatí hoteloví hosté snídali u švédských stolů, jsme vzbudili menší paniku a úžas!

Bohouš nás už žene dál- ukazuje zkratku- ale my jdeme cestou delší, času dost- dle plánu.

Všudepřítomná energetická krize..na dřevjance solární panely...no coment!

Po útratě v restauraci, ti majetnější, ještě utrácení u stánků...(Já si dávám dvě deci burčáku, který mě nakopne, takže kopec k rozhledně následně vyletím...).

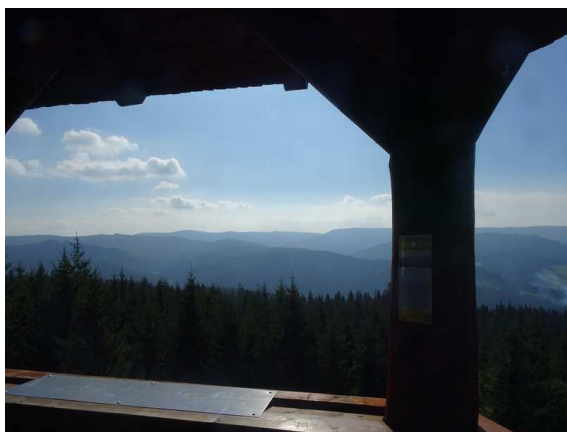
Před mottem Sršňů!

Z výstupu k rozhledně

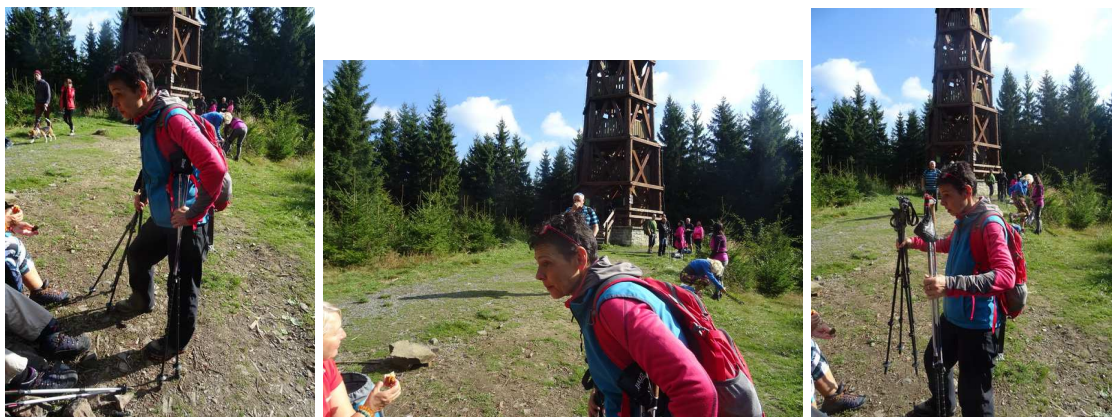

Naprosto famozní rozhledna Miloňová, první větší zastávka na cestě, s naprosto úžasnými rozhledy.

Pod rozhlednou se svačí a vedou diskuze, zaujala mě především Šárka se šesti hůlkami ...

A už se chlastá...

Jedna z mnoha úžasných dřevěnek po cestě:

Jdete správně? Bohouš to má pod kontrolou!

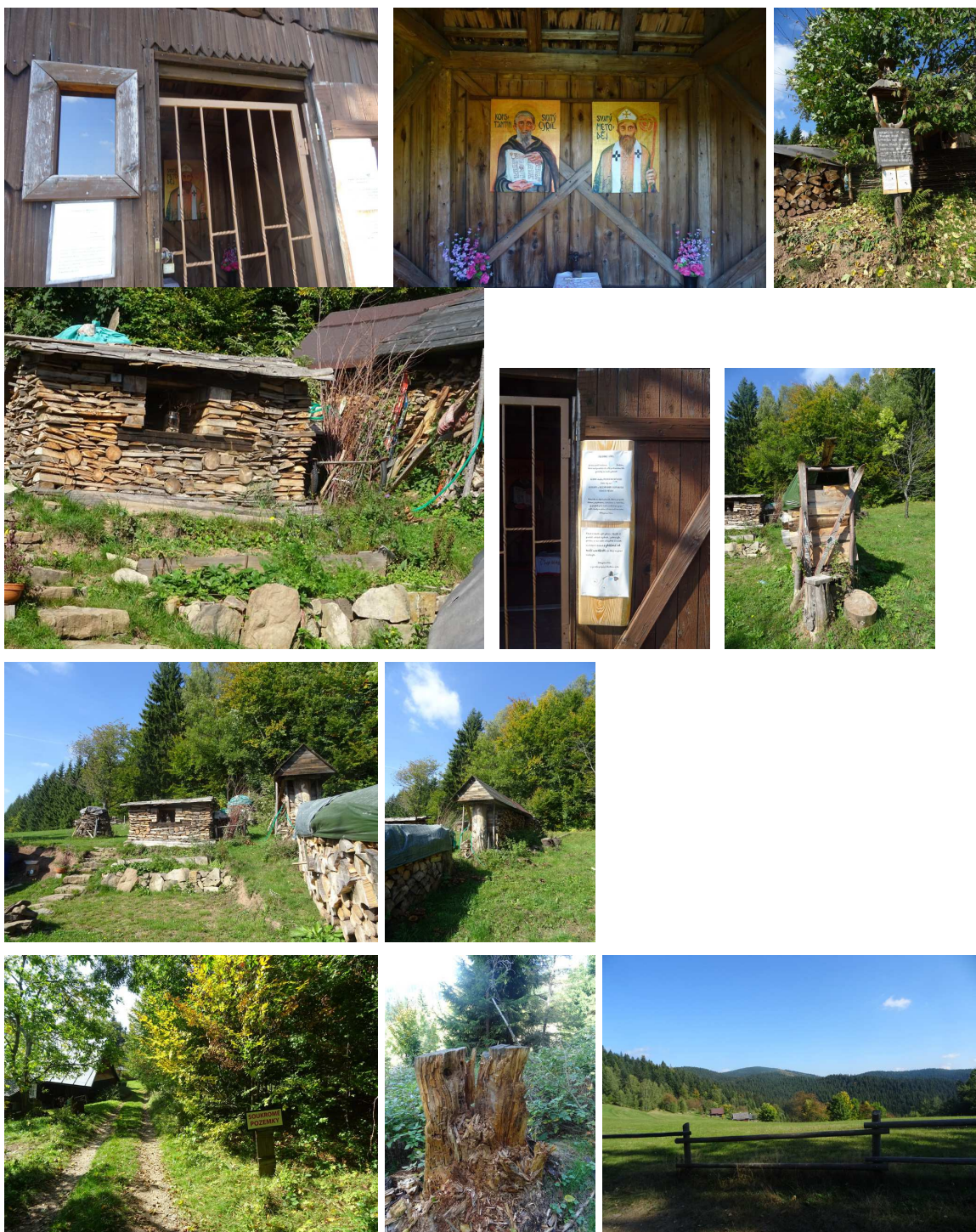

V bufetu jsme čekal alespoň panáka rumu...no nic, i „Dobré ráno“ může dodat energii!

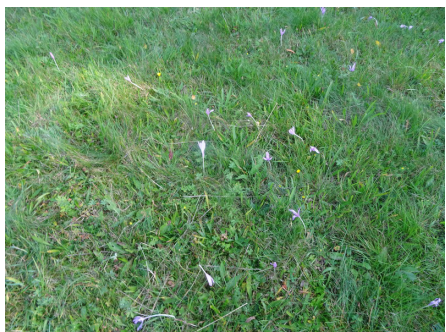
A naprosto mystické místo, tady bych se chtěl vrátit a prosedět půlku dne...

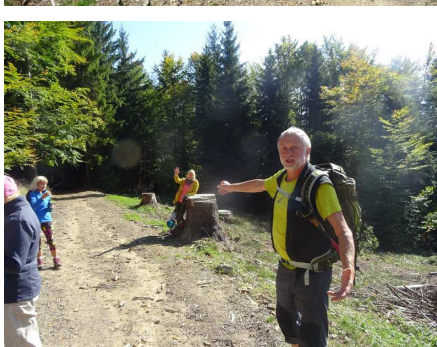
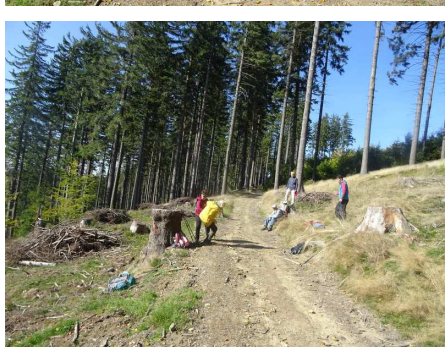
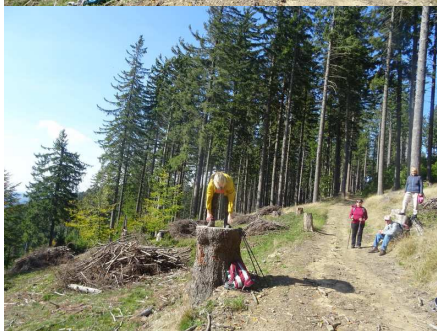

Další překvapení – maskovaný rozvaděč!

Nácvik „společné skladby „ Sršňů pod vedením Bohouše...

Náhodné setkání uprostřed lesů

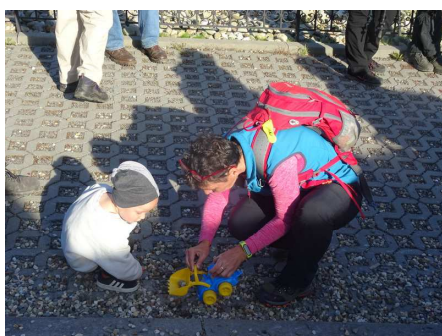

A to už jsme (bohužel...) v cíli, restaurace Valaška na Horní Bečvě

Seznamte se prosím! Budoucí vedoucí Sršňů Arturek!!“ (V náručí „přísného instruktora“ , hrdého dědečka, za dohledu babičky)

Skutečně, byl to překrásný den. Den, „kdy svítá o něco dřív“. Jak říkám, jsem vděčen nebesům, za (nejen) takový den. A v neděli jsem zašel na mši, poděkovat Bohu a tak nějak skromně poprosit, přimluvit se, za vyléčení svých nejbližších, které mám moc rád a vím, že bojují s nemocemi... Chodím do

„našeho“ kostelíčka moc rád. I zde je to takový „turistický klub“, skvělí lidé, ovšem s tím, že chodíme po mnohem vyšších místech (smajlík). A hle, i zde, je neděle - Díkuvzdání - za úrodu. Tak nějak to vše zapadalo do sebe.

Jirka Hurta